

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

**Pasarét, 2021. december 12.
(vasárnap)**

Horváth Géza

VESSZÓSZÁL ISAI TÖRZSÖKÉBŐL

Énekek: 98,1; 304,1-4; 296,1; 304,6.7.9

Lekció: Ézs 9,1-7

Alapige: Ézs 11,1

Imádkozzunk!

Köszönjük neked, hogy adventnek ezen a szép vasárnapján a gyülekezet közösségében, akár itt a templomban, akár az internet segítségével az otthonokban, együtt emelhetjük fel szívünket hozzád, drága mennyei Atyánk. Hadd magasztaljunk téged azért, mert valóban úgy van, ahogy énekeltük: csodákat cselekedtél karodnak nagy erejével, de nemcsak karodnak erejét szeretnénk dicsőíteni, hanem szívednek indulatát is! Azt a könyörületességet és irgalmat, amelyről beszél nekünk az advent, az az időszak, amelyben élünk, amelyben várjuk a mi Urunk, Jézus Krisztus visszajövetelét.

Bocsásd meg ennek a világnak a keményszívűségét, amellyel ma is visszautasítja Krisztust, a váltságot, a bűnbocsánatot és az örök életet! Köszönjük neked, Urunk, ha dönthettünk melletted, hozzád jöhettünk, kereshettünk téged, vonzóttál magadhoz ezzel a kimondhatatlan szeretettel.

Áldd meg a mi közösségünket, hogy valóban gyülekezetté tudjunk lenni, akik egy szívvel és egy szájjal tudnak téged dicsőíteni, akik tudnak együtt igét hallgatni, igazat adni neked, és elismerni azt, hogy te vagy az Úr ég és föld fölött! Hadd köszönjük meg az elmúlt hét megtartatását, a mindennapokban megtapasztalt gondviselést, és különösen köszönjük azokat, akik nagyobb mértékben tapasztalták meg ezt a hűséges gondviselést, szeretetet!

Kérünk, Urunk, hogy ölelj körül most bennünket, szentelj meg! Szent néppé tegyél bennünket: gondolatainkban, érzéseinkben, gondolkodásunkban, ígére való figyelésünkben! Jézus Krisztus nevében kérünk, hallgass meg!

Ámen.

Igehirdetés

Isten igéjét az igehirdetés alapigéjeként olvasom az Ézsaiás könyve 11. fejezetének 1. verséből: „Egy vesszőszál hajt ki Isai törzsökéről, és hajtás sarjad gyökereiből.”

Kedves testvérek, az elmúlt napokban sokat olvastam Ézsaiás prófétát, és nagyon a hatása alá kerültem. Igazat adok annak a teológusnak, aki Ézsaiás könyvét olvasva azt mondta, hogy Ézsaiás az Ószövetség evangélistája, a nagy örömhír mondója. Amikor ráleltem erre a versre, amit nagyon sokan idéznek, többen megénekelték, akkor rájöttem arra, hogy bár ezt az ígét nagyon sokan ismerik, mégis nagyon kevésszer hirdetjük az igehirdetés alapigéjeként, hogy miről és kiről is szól, és miért szól így Ézsaiás próféta a vesszőszálról, Jesse gyökeréről, az Úr Jézus Krisztusról.

Ahhoz, hogy megértsük az 1. vers üzenetét, egy kicsit vissza kell mennünk a 10. fejezet utolsó két verséhez, hiszen ott van szó arról, hogy hogyan lett a fából törzs! Figyeljük meg, hogy mit mond az előző fejezet 33. és 34. verse: „De íme, az Úr, a Seregek Ura levagdalja az ágakat rémítő hatalommal, a sudár természetűeket kivágja, és a magasba törőket megalázza. Fejszével vágja ki az erdő sűrű ágait, és megdől a Libánon a Hatalmas által.” Ezután következik a 11. fejezet 1. verse, hogy „Egy vesszőszál hajt ki Isai törzsökéről”.

Az erdőgazdálkodásban úgy hívják ezt, amikor teljesen kivágnak egy területet, hogy tarvágás. Amikor nem hagynak semmit, hanem mindent letarolnak, mindent kivágnak, mindent elpusztítanak. Ahhoz, hogy ezt megértsük, látni kell, hogy Ézsaiás annak a kornak a prófétája, amikor Júdának meg kell hirdetnie az Isten bűn miatt eljövendő ítéletét! Egy nép, amely engedetlenségben jár az ő Istenével szemben, bálványok felé fordul, életét és életvitelét, sőt még istentiszteletét se bízta tovább erre az élő Istenre, ítéletet várhat. Olyat, mint az az erdő, amit kivágnak.

A babiloni ítélet el is jön majd, amiről Ézsaiás még fenyegetően beszél, vagy inkább így mondom: intően beszél a néphez, amikor valóban elpusztíttatik maga Jeruzsálem, és tudjuk, hogy lerombolják a templomot is. De olyan jó, amikor Ézsaiásnak erről kell írnia, hogy fejszével vágja ki az Úr az erdő sűrű ágait, akkor arról is lehet már prófétálnia, hogy egy hajtás, egy vesszőszál sarjad az Isai törzsökéből!

Az legyen ennek az igének ma az első üzenete számunkra, hogy advent, amiről valamelyik vasárnap mondtam, hogy a világ számára ez a várakozás ünnepe – persze, nem tudják, hogy mit vagy kit várnak –, a mi számunkra, Isten népe számára, mindig a vigasztalás ünnepe is! Hiszen az, amit várunk, sokkal jobb, sokkal tökéletesebb. Amikor az öreg János apostol azt mondja, hogy új eget és új földet várunk, amelyben igazság lakozik, akkor Isten népe életében nagy vigasztalás, hogy nem ez a végső állapot, amikor Ézsaiás felfesti az erdőt kivágó Isten ítéletét, hanem muszáj prófétálnia arról a kegyelemről is, amely Jézus Krisztusban fog megjelenni mint Jesse kihajtott vesszeje!

Éppen ezért, ez egy nagy figyelmeztetés volt akkor a nép számára. Nemcsak akkor, hanem minden időben és a mi számunkra is, mert hajlamosak vagyunk arra, testvéreim, hogy a régi dicsőségünket keressük, amelyről azt írja a költő, hogy „hol késel az éji homályban”. Ez a zsidó nép is akkor ezt a régi dicsőséget kereste, a dávidi királyságot sírta vissza, vagy azt a fénykort, amely politikailag,

gazdaságilag, békesség és siker szempontjából egy töretlen történet lehetett Dávid idejében. Mintha Ézsaiás figyelmeztetne arra, hogy nekünk nem a régi dicsőséget kell keresni, mert nem régi dicsőségünk van, legfeljebb régi bűneink vannak! Régi mulasztásaink, régi bukásaink vannak, testvérek, amelyben valami tönkrement, valami elpusztult, valami végérvényesen odalett, és ezért nem a régi dicsőség, hanem az eljövendő dicsőség a fontos, amit Jézus Krisztus hoz a mi számunkra az ő megjelenésekor!

Éppen ezért, Isten nem a régi dicsőséget állítja helyre úgy, ahogy azt hány-szor gondolták a zsidók is, vagy még a tanítványok is. Amikor megkérdezték az Olajfák hegyén Jézustól, aki már éppen készült tőlük elszakadni, hogy többet nem lesz látható: nem ez időben állítod helyre az országot Izraelnek? Jézus Krisztus feleletéből és az ige üzenetéből tudjuk, ami legyen bátorítás és biztatás a számunkra, hogy nekünk olyan Istenünk van, aki azt ígérte, hogy újat cselekszik! Nem a régit állítja vissza, hanem egy új országot fog elhozni. Úgy is lehet fordítani ezt az eredeti szöveg szerint, hogy „egy vesszőszál hajt ki Isai száraz törzséből”, mert ezt is megengedi ez a szó itt. Hogy ez a törzs nemcsak egy olyan törzset jelent, amit éppen kivágtak, hanem olyat, amely már talán, korhadásnak indult, száradt, megsikkadt.

Ennek a próféciónak az az ígéretes üzenete Isten népe számára, hogy Isten, egészen máshogy fog belenyúlni ennek a világnak és az ő népének életébe, mint ahogy ők azt elgondolják. Nem a törzset állítja helyre, nem az országot, hanem egy új hajtással újat kezd és újat ad. Ezzel azt akarja kifejezni, hogy az én útjaim ennyire nem a ti útjaitok, és az én gondolataim ennyire nem a ti gondolataitok! Isten népe számára minden időben hatalmas vigasztalás, hogy Istennek megvan az útja és megvan a terve! Ő nem úgy van, hogy majd gondolkodik rajta, mint ahogy mi, emberek szoktuk mondani, ha valamiben nem tudunk dönteni, vagy valamit elodázunk, hogy „majd meggondolom, majd valami megoldást keresek”!

Biztos voltatok már olyan helyzetben, amikor egy orvos vagy egy mesterember hirtelen nem tudta, hogy mit kell csinálni, de azt mondta: majd megbeszélem; majd átgondolom; majd utánanézek! Amikor Isten cselekszik, akkor ez a két gondolat pontosan egymás mellett van. Amikor azt mondja, hogy kivágja a sűrű ágat és megdől a Libánon, de hajtás sarjad. Tehát, Isten nem mondja, mert nem mondhatja ezt: majd gondolkodom róla, valami megoldás után nézek, hanem az a megoldás, ami kész volt az Édenkertben, ami évszázadokkal korábban már Isten szájából kijött, és Isten ígéretei által elhangzott. Isten tudja, hogy mit kell csinálni!

Éppen ezért fontos a számunkra, hogy vesszőszál hajt ki a törzsből; ahogy az ige mondja: hajtás sarjad gyökereiből. Ha száraz törzsnek is fordítjuk, azért van így, hogy ez egy tényleg teljesen levágott törzs, egy meglévő gyökér, hogy lássuk meg, advent mindig azt jelenti, hogy ami az ember számára lehetetlen, az az Istennél lehetséges! Amire az ember azt mondja, hogy ez kizárt dolog, ilyen nem lehet, arra Isten azt mondja: ne mondd azt, hogy lehetetlen! Ne mondd azt, hogy kizárt, hanem számolj velem, mert ha csak magaddal számolsz, akkor ez kizárt!

Hogy összecseng ez később Ézsaiás prófétánál és évszázadokkal később, majd egy fiatal lány fogja mondani az angyali jelenés után: hogyan lehetséges ez, hiszen én férfit nem ismerek? „Hogyan lehetséges, hogy teherbe essem, hogy valakit ki-

VESSZŐSZÁL ISAI TÖRZSÖKÉBŐL

hordjak és megszüljek úgy, hogy nekem nincs férjem, én férfit nem ismerek?” Isten már itt, Ézsaiás könyvében lefektette, hogy ami az ember számára lehetetlen, amire azt mondja majd Mária: ez lehetetlen, de legyen nekem a te beszéded szerint; akkor fakad a hajtás. Ézsaiás ezt a képet használja azért, hogy Isten népe el ne keseredjen, amikor látja a törzset, valaminek a vesztét, valaminek a lerombolását, akkor mindig számoljon azzal az Istennel, aki ezt ígérte: de hajtás fakad!

Mai korunkban, amikor láthatjuk az erkölcs romlását; a józanság, az emberi értékítélet vagy az ember emberi mivoltának teljes vesztét, lerombolását, akkor mi is így elcsüggedhetnénk. Amikor látjuk azt, hogy sokan a sötétséget világosságnak, a világosságot sötétségnek mondják; a feketét fehérnek, a fehérét feketének, azt gondoljuk, hogy ez a törzs. Amikor azt gondoljuk, hogy itt valami lerombolt, valami kivágattatott, akkor felhangzik az ézsaiási prófécia: de hajtás fakad! Ezt mindig Krisztusban beteljesedve láthatjuk. Nem a karácsonyban, hanem abban a Krisztusban, aki tegnap, ma és mindörökké ugyanaz. Abban a Krisztusban látjuk beteljesedve a próféciát – nem a betlehemi jászolban csak –, aki azt mondta: „íme, én veletek vagyok minden napon a világ végezetéig”. „Ameddig Jézus él, Ameddig ő segít” – mondja az egyik kedves lelkiének, és hogyha búra lenne okom, akkor elég odafordulni őhozzá, hogy „Uram Isten, siess, Minket megsegíteni! (...) Krisztus Jézusért, Mi Urunkért, És Megváltónkért!”

Gondolkodtam azon, hogy miért mondja itt az ige, hogy „Isai törzsökéből”. Hiszen egy zsidó embernek sokkal testhezállóbb lett volna azt mondani, hogy „Dávid törzsökéből”, mert a prófécia úgy is hangzott, hogy Dávid házából és háznépe közül jön el a Messiás. József és Mária majd úgy fognak menni Betlehembe, a népszámlálásra, mint akik Dávid házából származnak, és most Isten igéje azt mondja nekünk, hogy Isai törzsökéből. Több jelentése is van ennek, hadd mondjam el a legfontosabbakat!

Amikor arra gondolnánk, hogy Dávid házából, Dávid gyökeréből származik a vesszőszál, akkor arra gondolhatnánk, hogy igen, mert Dávidnak vannak érdemei, Dávid valamit letett az asztalra! Dávid volt az, aki hit által legyőzte Góliátot. Dávid volt az, aki úgy tudott könyörögni bűnbánattal Istenhez, mint ahogy talán senki nem tudott: mossál meg engem és fehérebb leszek a hónál! Aki olyan alázatosan simult oda Isten kezéhez. Mégis, amikor Isai törzsökét említi, akkor fontos észrevennünk: azért van ez így, mert a Bibliában mindig a kegyelmes Istené a főszerep!

Itt nem Dávid engedelmissége, hite, istenszeretete, bűnbocsánata, amit Istentől kapott, lesz a fontos, hanem az, hogy ezt megelőzően, Istennek már megvolt a terve. Milyen csoda ez! Ma is, a mi emberi gondolkodásunk azt mondja, hogy annak nagyobb a sikere, neve, aki nagyon gazdag. Arra van mit építeni! Ahogy egyszer egy férfi mondta nekem: tudod, hogyha a munkahelyi elbeszélgetésre ilyen kocsival megyek be, akkor nagyobb a sanszom! Majd ott állok meg a főnök irodája előtt, hogy lássa, én nem akármilyen kocsival, nem egy régi, rossz Trabanttal állítok be! Persze van, akinek jó a kiállása, és fel is fogják venni arra a munkahelyre, amit meghirdettek, és van, akinek nincs sansza, mert ezek közül lehet, hogy egyet sem tud felmutatni.

Isainak nem volt túl nagy neve, ő egy gazdálkodó, földműves, pásztoember volt, aki Dávidot kiküldte a nyájhoz. Amikor Sámuel próféta kérdezte: van itt még

valaki a fiaid közül? Isai azt mondta: még van egy kicsi, ott legeltet! „Hozzátok ide Isai törzsökéből!” Nehogy azt gondoljuk, Isten azokat használhatja, azokat veszi figyelembe, akik valamit letettek az asztalra, akiknek valami emberi képességük van, hanem egy olyan valakit használ fel Isten, aki Isai leszármazottja.

A Korinthusbeliekhez írt levélben és az Újszövetségben ugyanez szólal meg, amikor Pál apostol azt mondja, hogy Isten a világ nemtelenjeit, megvetettjeit használja fel. Hol a bölcs? Hol e világ vitázója? A görög világban a bölcsesség volt az egyik legnagyobb erény: a bölcsesség, a filozófia, a tudomány, és azt mondja Pál: Isten egy nyomorultat, egy sántát, egy bénát, egy megvetettet, egy iskolázatlant éppen úgy fel tud használni az ő munkájában.

Ha megnézzük a karácsonyi történetet, csodálkozunk bele! Egy fiatal házaspár elcsigázva az út nehézségétől, szenvedéseitől egy kis számárcsikón mentek Betlehembe beíratni magukat! Hát hol látszik rajtuk, hogy ők királyi sarjak, hogy Dávid házából, háznépéből vannak? A fogadóban még egy szobát se kaptak, istállóba kellett menniük, de Istent ez nem akadályozta meg! Az ember keménysége, gondolata, az ember elutasítása Isten tervét nem fogja megváltoztatni vagy feltartóztatni, hanem Isten terve szerint fog kihajtani a vesszőszál Isai törzsökéből! Mégis kihajt, mert advent azt jelenti számunkra, hogy Isten véghezviszi, amit akar!

És nemcsak erről beszél Ézsaiás, hogy egy vesszőszál hajt ki Isai törzsökéből, hanem az 53,1-ben arról is beszél, hogy ez a vesszőszál felnőtt: „Ki hitt a mi tanításunknak, és az Úr karja kinek jelentetett meg? Felnőtt, mint egy vesszőszál Isai törzsökéből”, és ebben benne van advent csodája, hogy ez a vesszőszál nemcsak ki fog hajtani, hanem fel is fog nőni! Ebben az adventi próféciában, Ézsaiásnak ebben a jövődőt felragyogtató, Isten által megadott ígéretében már ott van a mustármag példázata, amit majd az Úr Jézus elmond a tanítványainak, az övéinek, hogy a mustármag milyen kicsi, de ahhoz képest milyen hatalmas fává fog nőni! Milyen hatalmas ágai lesznek, hogy madarak raknak fészket rajta, és árnyékában az állatok oltalmat találnak!

Adventben, testvérek, a várakozás mellett figyeljünk a kiteljesedésre, mert advent nemcsak a vigasztalás, hanem a kiteljesedés ünnepe is a mi számunkra! Hogyan érti ezt Isten igéje? Úgy, hogy ami látszólag jelentéktelen, az csak a te szemidnek az. Ami látszólag megvetendő, elhanyagolható és mellőzhető, az csak az emberi szemnek az, de Istennél nem így van! Hát nem ilyen Isten országa ebben a világban? Nem ilyen Isten népe ebben a világban?

Hányszor halljuk talán: ó, hát ez a keresztyénség, amelyik ilyen, meg olyan; így fogy, meg úgy fogy; és vannak vallások, amelyek terjednek, mennek előre! Azt akarja nekünk mondani az ige, hogy adventben figyelj velem együtt arra a kiteljesedésre, amelyet Isten megígért, hogy ez a vesszőszál nemcsak kihajt, de fel is nő! Sőt, ez a vesszőszál elég lesz arra, hogy uraljon mindent! Nem tudom, gondoltok-e erre, testvéreim, amikor énekeljük ezt az éneket: „Úr lesz a Jézus mindent, Hol csak a napnak fénye süt, Úr lesz a messze tengerig, Hol a hold nem fogy, s nem telik.” Mert mit jövődölt Ézsaiás? Azt, hogy uralma növekedésének és a békének nem lesz vége!

Ezért, testvérek, advent azt jelenti, hogy nem visszafelé megyünk valami dicsőséges felé, hanem előre haladunk valami dicsőséges felé! Ami felé haladunk,

az egyre közelebb van hozzánk úgy, ahogy Jézus Krisztus dicsőséges eljövetele és megjelenése. Miért olyan fontos ez? Azért, mert a mi emberi szemeink hajlamosak a kivágott törzset nézni: nem lesz ebből már semmi! Hajlamosak vagyunk ilyen pesszimista, lemondó módon nyilatkozni emberekről, ügyekről, Isten országáról, a misszióról: „Ó, hát sziszifuszi munka ez, sose érünk a végére, és nincs gyümölcse!” Amikor a magvető kimegy a magot vetni, nem a száraz tönkre néz, hanem a hajtásra, hogy egyszer majd felnő, s harminc, hatvan vagy százszoros termést hoz!

Az advent azt jelenti, testvéreim, hogy várom Isten országának a kiteljesedését! Ezt látta Keresztelő János a Jordán partján, amikor Jézus Krisztust meglátta. Akiben sokan az ács fiát látták, Mária gyermekét: ó, hát ismerjük a szüleit! Ismerjük a testvéreit! Keresztelő meg azt mondja: íme, az Isten Báránya! Az öreg János apostol a mennyei Jelenések könyvében már azt mondja, hogy „Júda Oroszlánja”. Őt dicsőíti az üdvözült sereg, hogy méltó a megöletett Bárány, hogy vegyen dicsőséget, tisztességet, erőt, hatalmat és áldást! Azért, mert az egész Biblia arról szól, hogy Isten országa ki fog teljesedni. Elközelített Jézus Krisztusban, ahogy Keresztelő János mondja: elközelített az Isten országa, és ez az Isten országa növekedni fog!

Növekedni fog, testvérek, higgyük el! Hol kevesebb, hol nagyobb mértékben. Hol látjuk, hol nem. Hol itt, hol ott. Azért, mert az egyház egyetemes. Nem egy helyet kell nézni, hanem az egész világot! Hol itt hirdetteti az ígét, hol ott, hol ide fú a Lélek, hol oda, és lehel életet holtakba. És a csontok feltámadnak, mert kihajt a törzs.

Advent a kiteljesedés ünnepe. Arra várunk, hogy Isten országa, amely növekszik, egyszer csak kiteljesedjen. Egyszer csak annak a hajtásnak, ami ott a tarvágáson átesett erdőből kihajt Isai törzséből, uralkodása betölti ezt a földet. „Új eget és új földet várunk” – mondja János apostol. Hogy lehet ezt másként érteni, mint úgy, hogy Isten országa ki fog teljesedni! Ez az eljövendő ország nem a politikai hatalom, nem a gazdasági virágzás visszaállítása lesz – ahogy mondtam, hanem földi keretek helyett, mennyei csodák által, Isten nagy tetteinek a világába emel bennünket! Milyen jó, hogy hajtás fakad, és ez a hajtás növekszik!

Nagyon sokszor eszembe jut egy kedves szabolcsi lelkipásztor, akit a '70-es években többször is behívtak az Állami Egyházügyi Hivatal nyíregyházi megyei irodájába, mert abban a gyülekezetben, ahol ő szolgált, sok ifjúsági és gyerekkonferencia volt. Akkoriban ezt nem jó szemmel nézte a hatalom! Behívták azzal, hogy megfenyegessék, és azt mondták neki: „Lelkészes úr, maguk csak az öregasszonyokkal foglalkozzanak, a gyerekekkel, meg a fiatalokkal mi fogunk foglalkozni!” Meg is lett ennek az eredménye! De most azt szeretném elmondani, hogy ezek a lelkipásztorok olyan dánieli módon tartottak ki az Úr mellett, hogy nem lehetett őket megfélemlíteni.

Olyan sokszor kérdeztem, szinte gyerekként vagy éppen induló fiataalként, hogy miért nem lehetett eltántorítani őket? Azért, mert tudták azt, hogy ez a vesszőszál növekedni fog! Azért, mert tudták, hogy az Isai törzsökéből kinövő vesszőszál, Isten országának ügye, feltartóztatlanul terjed. Sok mindent meg lehet akadályozni ezen a világon, keresztbe lehet tenni embereknek, ügyeknek, céloknek. Munkahelyen lehet, hogy van olyan munkatársad, aki keresztbe tett a terve-

idnek, nem engedte, hogy kibontakozzál. Sok mindent meg lehet akadályozni, de egy valamit nem, hogy az Isai törzsökéből lévő hajtás eljöjjön! Pedig hányan megpróbálták, de azt, hogy növekedjen, Isten országa kiteljesedjen, amikor Jézus Krisztus megváltja az Ő népét, azt nem lehet megakadályozni!

Szemünk elé tárul a hatalmas fának minden ága, és ha csonkot látunk, akkor ne a fát sirassuk vissza, hanem a hajtásban gyönyörködünk! Ézsaiás ebben a hajtásban tudott gyönyörködni, és nem azt mondta: nosza, sirassuk vissza a dávidi kort, hogy Dávid trónján majd megint olyan uralkodó üljön, mert Isten kijelentette, hogy nem is fog már Jézus Krisztus eljövetelekor dávidi sarj ülni a trónon! Izráel felett, Isten népe felett már nem dávidi király lesz, és majd akkor jön el a Messiás. Milyen csodálatos! Azért, mert nem a fát kellett visszasírni az akkori zsidó népnek, az azóta élő hívőknek, hanem ebben a hajtásban kellett gyönyörködni, ahonnan van folytatás!

Ez egy paradox helyzet itt a Bibliában, a látásom szerint, mert azt mondja: nem a törzs, hanem a hajtás. És mégis, a gyökér ott marad! Tehát, úgy cselekszik Isten újat, hogy a régiből valami megmarad, de mégis új lesz! Értitek, hogy milyen összeegyeztethetetlen ez a mi emberi számunkra, hogy valami nem új, és mégis a régiből hoz valamit? Azért, mert ha úgy vesszük, akkor a gyökér, az az Isten szeretete, irgalma és evangéliuma. Abból kell, hogy táplálkozzon az új hajtás is!

Krisztus vissza fog menni oda, hogy „meg van írva”. Istennek az az akarata, szándéka, hogy az ember megtérjen az ő útjáról és éljen, nem változik majd meg, de amikor Jézus Krisztus eljön, akkor új szövetséget fog adni az ő népének. Ez azért fontos, testvérek, mert sokan jönnek azzal, hogy az Ószövetségből mit kell megtartani és mit nem. Mely törvények igazak ma is? Vannak ilyen kérdések, amikor valaki ezzel nincs tisztában, és mindig oda kell visszamennünk, hogy a gyökér ugyanaz! Isten szeretete, irgalma, hűsége, az evangélium, az mindig ugyanaz! Valami változhat, valami elmúlhat, valami nem lesz többet, valami kívágotik, de mindez csak Jézus Krisztusban lesz realitás. Csak a sarjban, csak a hajtásban! Hajtás fakad tehát Isai törzsökéből.

Testvérek, hadd mondjam azt végül, hogy a mi számunkra ez azért is biztató, mert lehet, sokszor úgy érezzük, hogy valami véglegesen tönkrement! Valami olyan az életben, mint a levágott törzs, nem jön többet vissza. Lehet nosztalgizálni rajta, és lehet nézni a hajtásra! A hajtás mindig a jövőt, mindig az ígéretet jelenti. Lehet, úgy érzed, hogy valami véglegesen tönkrement. Hányan gondolják, hogy tönkrement a házasságuk! Akik úgy gondolják talán, hogy levágtak a gyermekeikkel való kapcsolatuk, már csak a tönkje, csonkjája van, és Krisztusban, a hajtásban, annak növekedésében mégis láthatjuk a megoldást! De csak Krisztusban, csak Vele együtt, csak Őáltala, Őérte és csak Őmiatta!

Ha úgy érzed, hogy megtört az életed, vagy holtpontra jutott, a mai igénk új fejezetet nyithat mindenkinek az életében! Isten új fejezetet nyithat, új reménységet, új vigaszt, és ez a kicsiny kezdet, amit sokan lebecsülnek vagy megvetnek, mégis áldássá lesz, mert Jézus Krisztusban ezt az áldást kapjuk! Uralma növekedésének nem lesz vége, úgy, ahogy elgondoltam én a szemeim előtt, hogy amikor ez a sarj felnő és hatalmas, óriási jobbjával beteríti majd az egész földet, oltalmat találunk az árnyékában! Pajzs és páncél az ő hűsége!

VESSZŐSZÁL ISAI TÖRZSÖKÉBŐL

Csak növekedjen benned, mert ez az advent üzenete! Ha Isten országa kiteljesedik, akkor ez azt jelenti, hogy bennem már elkezdődik. Bennem kezdődjön el ez a kiteljesedés! Jézus Krisztus egyre nagyobb legyen az életemben! Ahogy Keresztelő János mondta: „Neki növekednie kell.” Miért? Azért, mert a sarj növekszik. Neki növekednie kell, egyre több területet kell átvennie az életünkben! Egyre több minden fölött Úrnak lenni! Cselekedjen hatalmas Urunk, aki ilyen ígéretet adott: „Egy vesszőszál hajt ki Isai törzsökéről, és hajtás sarjad gyökereiből.” A lehetetlent lehetségessé teszi, hogy Krisztusban és Krisztus által újat cselekedjen. Cselekedje ezt az életünkben!

Ámen.

Imádkozzunk!

Atyánk, olyan jó, hogy a hit már a testet öltött Igében, Krisztusban, a gyermek Jézusban is meglátta a sarjat, a növekvő fát, és így hódolt előtte bölcs és pásztor egyaránt, amikor kincseiket kitarván megajándékozták őt! Azért, mert hittek az Írásnak, az igének, hogy a kicsiny kezdet nagy ígéretet hordoz.

Urunk, bocsásd meg, amikor a világban ma is megvetnek, lenéznek, sajnálnak! Köszönjük neked, Urunk, hogy dicsőségben ülsz testileg az Atya jobbján, és egyszer majd meglátják az emberek Isten országának a kiteljesedését, annak minden szépségét, gazdagságát, uralmát. Boldogok vagyunk, Urunk, hogyha ebbe az országba tartozunk már. Ennek az országnak a lakói közé, amelyről azt énekeljük az énekekben, hogy bár megvetettek, hajszoltak, sokszor elfáradnak, megújításért, megújulásért esedeznek, elbuknak, engedetlenekké válnak, de mégis hozzád tartoznak.

Köszönjük neked, Urunk, hogyha odatartozhatunk már mi is a te dicső seregbe, ennek az országnak a polgárai közé, és köszönjük, hogy hívogatásod még tart az egész világon. Kérünk téged, Urunk, hogy mire visszajössz, kész népet találj itt! Olyan népet, amely hitt az ígéretekben, ráállt azokra. Amely nem a világ szerint jár, és akiket nem csábított el a világ fénye, a világ kínálata, gazdagsága, hanem akkor is a Jesse vesszejére tudott nézni, az eljövendőre.

Köszönjük neked, Urunk, hogy kérhetünk, növeld a mi hitünket! Növeld bennünk az Úr Jézus Krisztus iránti szeretetet! Növeld bennünk az őhozzá való ragaszkodást!

Hallgass meg bennünket, kérünk, kegyelmedből!

Ámen.

304,9 ének

9. Tégy szívedre pecsétül,
Bélyegül karodra:
Így lelked erejétül
Élek csak számodra.
Mindvégig velem maradj
Mennyei erővel,
Holtom óráján ne hagyj,
Jövel, Ámen, jövel!